

[Landbrugsministeren.]

andre. Det, der har været Socialdemokratiets Politik, saa vidt jeg da har forstaaet, har været, at vi skulde have en ved Lov fastsat tvangsmæssig Nedskrivning af Gælden. Nu siger det ærede Medlem imidlertid, at noget saadant kunde Socialdemokratiet ikke tænke sig, for saa blev jeg rød i Hovedet. Jeg har ikke vidst, at min Opfattelse og hvad jeg kunde ønske, havde saa stor en Indflydelse paa Socialdemokratiets Holdning — jeg har ærlig talt heller ikke mærket det før —, men det skulde glæde mig, om det nu var Tilfældet og Socialdemokratiet virkelig havde opgivet denne Kongstanke: en ved Lov gennemført Tvangsnedskrivning af Landbrugets Gæld. Hvis Socialdemokratiet af Hensyn til min Person fuldstændig skulde have ændret Opfattelse i saa Henseende, udtaler jeg min største Anerkendelse og Paaskønnelse deraf. Det kommer lidt overraskende, men det glæder mig, at en saadan Omvendelse har fundet Sted.

Saa vil jeg sige endnu en Gang til det ærede Medlem, at naar han ikke ønsker Udvalg for at faa Oplysninger — jeg har jo besvaret alle de Spørgsmaal, det ærede Medlem kan tænke sig at stille —, og naar han ikke har andre Ændringsforslag at stille end det, der er forkastet i Folketinget og ogsaa vil blive forkastet her — det ærede Medlem kan jo for øvrigt godt stille det uden Udvalgsbehandling —, forekommer det mig, at der ikke er nogen Begrundelse for at sinke Lovforslagets Vedtagelse, efter at det er behandlet i Folketinget og der grundigt gennemdrøftet af Partierne; et Udvalgs Nedsættelse vilde derfor være i høj Grad beklageligt.

Jensen (Aale): Maa jeg til den højtærede Minister sige, at jeg altid har været vant til i hvert Fald hidindtil, at en Minister ikke søger at forvrænge ens Ord med Villie, men det gjorde den højtærede Minister.

Formanden: Forvrænge med Villie er ikke noget passende Udtryk.

Jensen (Aale): Hvad skal jeg saa bruge for et Udtryk?

Formanden: Det ærede Medlem maa selv skønne over, hvilket Udtryk han ellers vil bruge.

Jensen (Aale): Ja, saa har den højtærede Minister forvrænget mine Ord mod

sin Villie. Den højtærede Minister udtalte, at jeg herfra havde sagt, at Socialdemokratiet slet ikke kunde tænke sig en Tvangsnedskrivning af Gælden. Saaledes sagde jeg ikke, jeg citerede blot, hvad jeg selv havde sagt. Jeg udtalte udtrykkeligt, at Tvang overfor den højtærede Minister vil virke paa en Maade, som jeg ikke skal gentage, da jeg saa maaske paa ny vil blive kaldt til Orden af den højtærede Formand, hvad jeg meget nødig vil udsætte mig for.

Den højtærede Minister siger nu, at det stillede Ændringsforslag vil blive forkastet. Det kan man dog ikke vide; det er da hændet, at Partiet Venstre har sat sin Lid til Landstinget, er gaaet ud fra, at Landstinget vilde være mere fornuftigt end Folketinget og derfor gennemføre, hvad Folketinget ikke vilde gennemføre. Ud fra denne Betragtning kunde man tænke sig, at Ændringsforslaget vilde blive vedtaget, skønt jeg ikke tror meget paa det, navnlig naar henses til den Indflydelse, den højtærede Minister øver paa store Dele af det høje Ting. Nu vil den højtærede Minister i Virkeligheden gaa ind paa, hvad vi fra vor Side har krævet: at der skulde foreligge en anbefaling fra disse Amsudvalg, før Laanene blev udbetalt. Ministeren kunde dog ikke sige det som noget absolut, og deri er jeg enig med ham, det kan man ikke forlange. Dersom der kommer Klager over et Amsudvalg, maa Ministeren naturligvis tage Ansvaret og hugge igennem, det er givet. Ministeren siger, at det, der staar i Betænkningen, er det samme, som vi kræver, men det er ikke rigtigt, for det, vi forlanger, er, at der skal foreligge en anbefaling, medens der i Betænkningen kun staar, at man skal høre Udvalgene. Vi har nu imidlertid faaet den højtærede Ministers Udtalelse for, at der i alle Forhold skal kræves en saadan anbefaling, og kun i de Tilfælde, hvor der bliver klaget over et Amsudvalg, vil Ministeren selv træde til. Hvis dette er rigtigt — og jeg venter en Indsigelse, hvis jeg har opfattet det forkert —, skal jeg trække mit Forslag om Udvalgs Nedsættelse tilbage.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Ja, nu kom det, men det var svært. Det var altsaa det, vi begyndte Forhandlingerne med i Folketinget, det var det Standpunkt, som er det selvfølgeligste, og som alle Partier med Undtagelse af Socialdemokratiet var enige om. Men det